

The background of the image features several fashion sketches of women in various dresses. On the left, a woman is shown in a dark, patterned, sleeveless dress. In the center, a woman wears a long, flowing red dress. To her right, another woman is depicted in a dark, voluminous gown. On the far right, a woman is shown in a light-colored, patterned dress. The sketches are rendered in a soft, painterly style with muted colors.

„MYŚLAĆ O PRZYSZŁOŚCI’’ – MÓJ WYMARZONY ZAWÓD

Moim wymarzonym zawodem jest projektantka mody. Od zawsze fascynowały mnie kolorowe tkaniny i wzorzyste materiały, z których można stworzyć piękną kreację. Sądzę, że idealnie nadawałabym się to tego zawodu, ponieważ jestem kreatywna i twórcza, a to podstawowe cechy, które powinien posiadać dobry projektant mody. Lubię też szukać nowych, ciekawych rozwiązań i wcielać je w życie.

PROJEKTANT MODY– OPIS ZAWODU

Jest to zawód o charakterze artystycznym. Projektant mody tworzy kolekcje użytkowe lub artystyczne. Ponadto zajmuje się projektowaniem dodatków do odzieży. Projektant mody to nie tylko osoba projektująca stroje, to często także specjalista od krawiectwa i menedżer, który potrafi zorganizować pokaz. Odpowiada także za dobór tkanin, z których ma być wykonany jego projekt.

Projektant współpracuje także z agencjami modelek, uczestniczy w przygotowaniu pokazów, katalogów kolekcji, dba o promowanie kolekcji. Ponadto dba o to, by jego pomysły były w zgodzie z panującymi na świecie trendami. W tym celu śledzi to, co dzieje się w świecie mody, zwłaszcza w takich miastach jak Mediolan, Nowy Jork, Paryż czy Londyn, które uchodzą za najważniejsze ośrodki mody.

WYMAGANIA ORAZ WYKSZTAŁCENIE

Projektantem można być bez wykształcenia, jednak, jak w każdej dziedzinie, lepiej jest je mieć.

- **Najpopularniejsze i cieszące się największym prestiżem uczelnie łódzkie**, czyli ASP w Łodzi i Wydział Tkaniny i Ubioru, a także Wyższa Szkoła Sztuki i Projektowania.
- **Warunkiem uczestniczenia w procesie rekrutacji na kierunki związane z projektowaniem ubioru jest dostarczenie** obok standardowych dokumentów (świadectwo dojrzałości, zaświadczenie od lekarza o braku przeciwwskazań medycznych, podanie o przyjęcie na studia itp.) **teczki zawierającej prace plastyczne i rysunkowe, w tym obowiązkowe studium postaci.**
- Projektowanie ubioru w Łodzi należą do

najbardziej obleganych kierunków studiów, na studia stacjonarne przyjmowanych jest 12-13 osób, a chetnych są setki

ZATRUDNIENIE

Istnieją dwie drogi rozwoju. Pierwsza, to praca dla firmy odzieżowej, w której często artystyczne wizje młodego projektanta zderzają się z twardą rynkową rzeczywistością. Druga wiąże się z większą swobodą działania, jednak prywatne atelier młodego projektanta, który nie zaistniał do tej pory w świecie mody ma na starcie bardzo trudne warunki.

Praca projektanta nie daje dużych możliwości awansu. Właściwie najistotniejszym jest promowanie własnego nazwiska, które z czasem staje się marką.

WARUNKI PODJĘCIA PRACY

- Najważniejszym uwarunkowaniem pozwalającym na podjęcie tej pracy jest talent. Dobrze, jeśli jest on wsparty wykształceniem kierunkowym, który daje szeroką wiedzę o projektowaniu i przemyśle tekstylnym.
- Niezbędna jest też umiejętność posługiwania się przynajmniej jednym językiem obcym, gdyż projektant musi śledzić i uczestniczyć w bieżących wydarzeniach międzynarodowego świata mody.
- Projektantami zostają zazwyczaj osoby młode, które charakteryzuje większa kreatywność. Nie należy to dociągać

ZAROBKI

Projektant pracujący w firmie odzieżowej na początku nie może liczyć na wysokie zarobki. Te są możliwe wraz z „wytrobieniem” sobie nazwiska. W przypadku uznanego projektanta prowadzącego własne atelier sięgają nawet kilku tysięcy złotych miesięcznie. Są to jednak mało precyzyjne wyliczenia, gdyż zazwyczaj projektant otrzymuje wynagrodzenie za konkretną kolekcję, więc jego zarobki są nieregularne.

5000 zł – tyle żąda znany projektant za miesiąc pracy nad kostiumami do opery,

5500 zł – dostanie projektantka w mieście wojewódzkim za sprzedaż w swoim atelier i szycie na miarę.

10 000 zł – zarobi łódzki projektant za zlecenie od wielkiego koncernu elektronicznego na zaaranżowanie nowego produktu firmy i powiązanie go z modą,

30 000 zł – to miesięczny zarobek topowego projektanta.

PLUSY I MINUSY ZAWODU

Do głównych zalet zawodu projektanta mody należą:

- atrakcyjność wykonywanych obowiązków, związana z faktem, że każdy kolejny projekt jest inny, dzięki czemu proces projektowania nie nudzi się i stanowi nowe wyzwanie,
- duży prestiż wykonywanego zawodu,
- satysfakcja zawodowa,
- wysoki poziom wynagrodzenia za wykonywaną pracę (pensje projektantów wynoszą nawet ponad 10 tysięcy złotych miesięcznie).

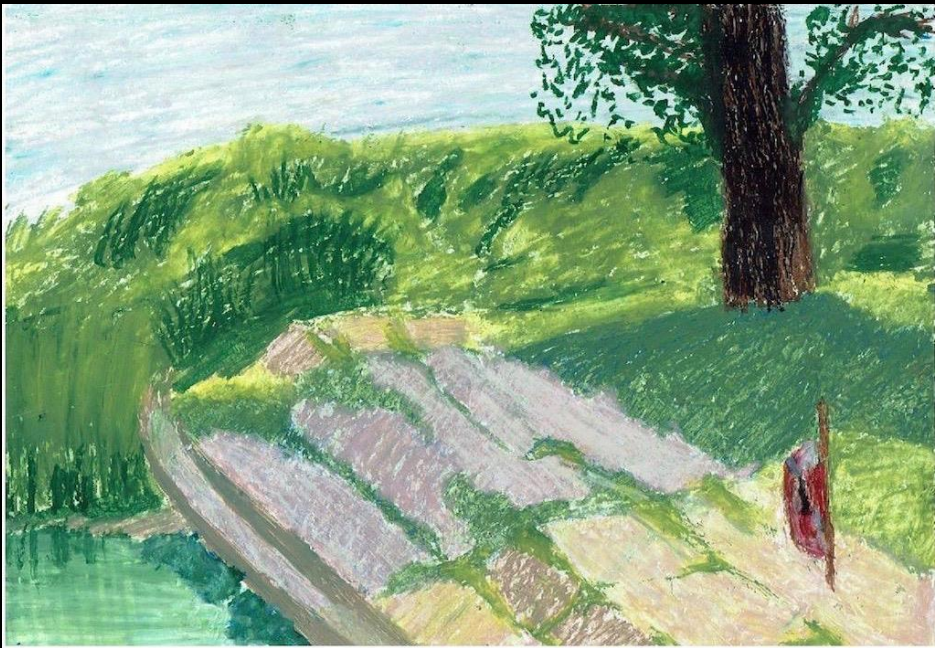
Główną wadą zawodu projektanta jest natomiast wszechobecna biurokracja, z którą trzeba się mierzyć w pracy nad dokumentacją projektową. Ponadto praca projektanta może być również stresująca, co jest spowodowane nagłącymi terminami

MOJA DROGA DO ZAWODU

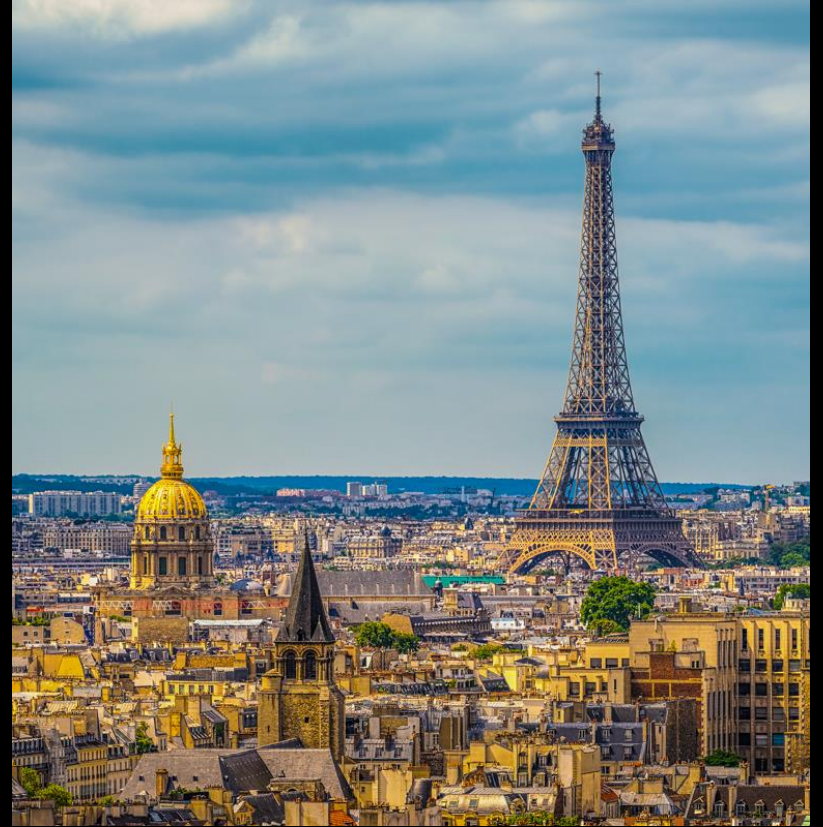
Aby zostać projektantką, już od najmłodszych lat uczęszczam na lekcje rysunku. Jeżdżę również na warsztaty krawieckie i tam uczę się technik szycia i projektowania. Od kilku lat biorę udział w konkursach plastycznych, w których osiągam liczne sukcesy.

Moje prace:

C.D. MOICH PRAC

GŁÓWNE OŚRODKI MODY,

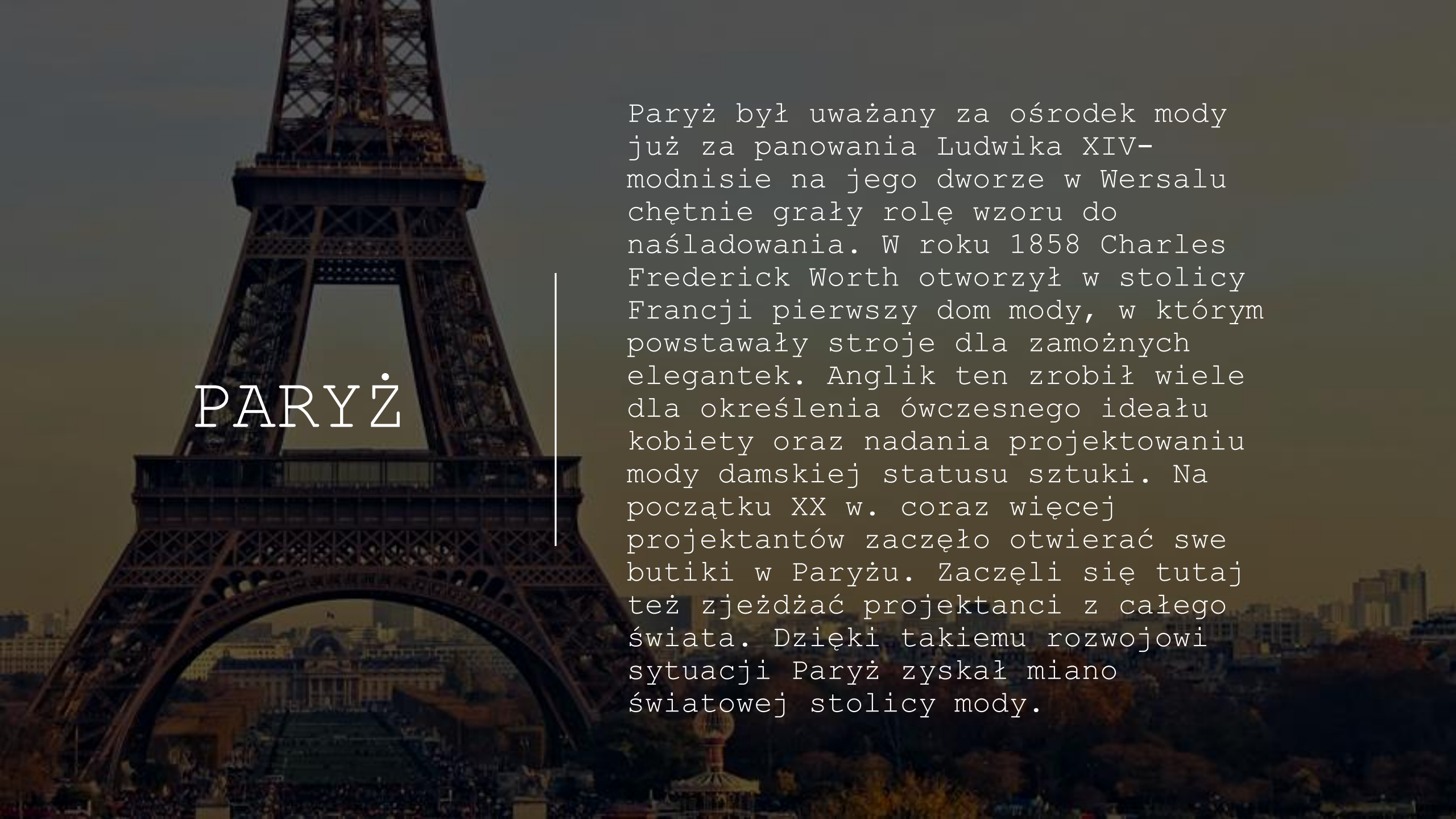
CZYLI GDZIE NAJŁATWIEJ UBIEGAĆ SIĘ O PRACĘ

NOWY JORK

Branża modowa w Nowym Jorku jest równie nowoczesna jak miejska architektura. Zbudowana w większym stopniu na gotowej konfekcji niż na krawiectwie na zamówienie, cieszy się opinią nowej i demokratycznej- w przeciwieństwie do elitarnego świata mody na Starym Kontynencie, którego ucieleśnieniem wydaje się Paryż. Niemal do połowy XX w. - jak się uważa- Nowy Jork kopiował paryskie trendy. Dopiero podczas drugiej wojny światowej stopniowo przekształcił się w ośrodek mody, przede wszystkim inspirowanej sportem.

LONDYN

Pracownie krawieckie przy Savile Row ustalały standardy światowej mody męskiej już w wieku dziewiętnastym. Jeśli chodzi o modę damską, Londyn zaistniał tak naprawdę dopiero w latach sześćdziesiątych XX w., kiedy to projektanci zaczęli tworzyć nonszalanckie ubiory o swobodnych kształtach dla pokolenia powojennego wyżu demograficznego, które odrzucało sztywne, naśladujące paryskie wzory stroje z poprzedniej dekady. Nowe młodzieżowe projekty prezentowały modelki w typie gamine, przypominające zwykłe dziewczyny z sąsiedztwa. Butiki projektantów, nieuporządkowane i przeładowane, przypominały bardziej sklepy z odzieżą używaną niż paryskie domy haute couture.

PARYŻ

Paryż był uważany za ośrodek mody już za panowania Ludwika XIV – modnisie na jego dworze w Wersalu chętnie grały rolę wzoru do naśladowania. W roku 1858 Charles Frederick Worth otworzył w stolicy Francji pierwszy dom mody, w którym powstawały stroje dla zamożnych elegantek. Anglik ten zrobił wiele dla określenia ówczesnego ideału kobiety oraz nadania projektowaniu mody damskiej statusu sztuki. Na początku XX w. coraz więcej projektantów zaczęło otwierać swe butik w Paryżu. Zaczęli się tutaj też zjeżdżać projektanci z całego świata. Dzięki takiemu rozwojowi sytuacji Paryż zyskał miano światowej stolicy mody.

BIBLIOGRAFIA

- https://www.praca.pl/poradniki/lista-stanowisk/media-sztuka-rozrywka/projektant-mody_pr-851.html
- https://www.zawodowe.com/kategorie/pozostale/projektantka_projektant_mody/opis_i_zarobki/
- <https://www.studia.net/zawody/7540-projektant-mody>
- Książka R. Arnold „30 sekund o modzie”.